

International Science Group

ISG-KONF.COM

**XXI
INTERNATIONAL SCIENTIFIC
AND PRACTICAL CONFERENCE
"ACTUAL PRIORITIES OF MODERN SCIENCE,
EDUCATION AND PRACTICE"**

**Paris, France
May 31 - 03 June, 2022**

ISBN 979-8-88680-831-5

DOI 10.46299/ISG.2022.1.21

ACTUAL PRIORITIES OF MODERN SCIENCE, EDUCATION AND PRACTICE

Proceedings of the XXI International Scientific and Practical Conference

Paris, France
May 31 – 03 June, 2022

56.	Головко О.М., Греченко В.А. ДОСЛІДЖЕННЯ ЖІНОЧОЇ ЗЛОЧИННОСТІ В ЮРИДИЧНІЙ ЛІТЕРАТУРІ КІНЦЯ ХІХ – ПОЧАТКУ ХХ СТОЛІТЬ	303
57.	Кононенко А.М., Колісникова Г.В.Я. ДЕЯКІ ПИТАННЯ ЩОДО ФУНКЦІОНУВАННЯ РИНКУ СТРАХОВИХ ПОСЛУГ	307
58.	Лук'янчук Н.М. ОСНОВНІ ЗАСОБИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНСТИТУЦІЙНИХ ПРАВ ГРОМАДЯН НА ВІЛЬНЕ ВОЛЕВИЯВЛЕННЯ ТА ПОПЕРЕДЖЕННЯ ЇХ ПОРУШЕННЯ	310
59.	Новіков М., Жильцов О. СУЧАСНІ ТРАНСФОРМАЦІЇ МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН НА ТЛІ ВІЙНИ В УКРАЇНІ	313
60.	Новікова М., Петренко Н. ПРАКТИКА ЗАСТОСУВАННЯ ДОГОВОРУ АУТСОРСИНГУ У ПУБЛІЧНОМУ СЕКТОРІ: ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД	316
61.	Парасюк В.М., Войтановська М.В. ОСОБЛИВОСТІ ВІДШКОДУВАННЯ ШКОДИ ЗАВДАНОЇ ДОРОЖНЬО-ТРАНСПОРТНОЮ ПРИГОДОЮ	319
62.	Салманов О.В. ПРОБЛЕМИ СЛІДЧОЇ ПРАКТИКИ ЩОДО ПРОВЕДЕННЯ ДЕЯКИХ СЛІДЧИХ (РОЗШУКОВИХ) ДІЙ ТА ШЛЯХИ ЇХ УДОСКОНАЛЕННЯ	324
63.	Самойлович А.А. СКЛАД АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВОПОРУШЕННЯ	329
64.	Серкевич І.Р., Лісіцина Ю.О. СУДОВІ ПРОМОВИ ТА ДЕБАТИ: ПСИХОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ	336
65.	Торська Х.І., Руснак І.В. ТРУДОВИЙ ДОГОВІР ЯК ВАЖЛИВИЙ ЕЛЕМЕНТ ТРУДОВИХ ВІДНОСИН	340

СКЛАД АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВОПОРУШЕННЯ

Самойлович Артур Андрійович

старший викладач кафедри публічно-правових дисциплін
Білоцерківський національний аграрний університет,
Україна

З метою кваліфікації будь-якого адміністративного правопорушення перш за все необхідно здійснити розкладку його складу. А тому почнемо з того, що розглянемо деякі думки вчених адміністративістів з цього питання. Правильна кваліфікація адміністративного правопорушення сприяє дотриманню принципу верховенства права, законності та ін., а також встановлює справжню вину особи та дозволяє прийняти правильне рішення стосовно звільнення від відповідальності невинної особи та притягнення до неї дійсно винної особи.

Важливим питанням правильного вирішення рішення по справі про адміністративні правопорушення є вірна кваліфікація протиправного діяння.

Від вірного застосування норм Кодексу України про адміністративні правопорушення та інших джерел адміністративної відповідальності залежить стан законності в державі, позитивна оцінка уповноважених органів, які розглядають справи про адміністративні правопорушення, справедливого винесення адміністративного стягнення. Тому проблема кваліфікації адміністративних правопорушень являється актуальною в науково-практичному аспекті [14, с. 50].

На думку О.В. Белікової будь-яке протиправне, винне діяння, за здійснення якого чинним законодавством України передбачена адміністративна відповідальність, може бути визнане правопорушенням тільки за наявності у відповідному діянні певних ознак (елементів) складу адміністративного правопорушення [3, с. 22].

Юридичний склад адміністративного проступку це сукупність ознак єдності об'єктивних і суб'єктивних характеристик, які потрібні для визначення такого діяння правопорушенням (об'єкт проступку; об'єктивна сторона; суб'єкт проступку; суб'єктивна сторона) [1, с. 293].

Колпаков В.К. визначає склад правопорушення як сукупність об'єктивних та суб'єктивних ознак, за наявності яких діяння вважається адміністративним правопорушенням [9, с. 76].

Комлик В. визначає, що склад правопорушення як об'єкт дослідження загальної теорії права характерний тим, що абсолютна більшість науковців-теоретиків під складом правопорушення розуміють сукупність об'єктивних та суб'єктивних ознак, наявність яких дозволяє кваліфікувати діяння особи як протиправне. Водночас роль категорії «склад правопорушення» в категоріальному апараті теорії права посідає одне із центральних місць. Зокрема, йдеться про те, що «склад правопорушення» в загальній теорії права повинен виступати в ролі «наріжного каменя» для побудови юридичних конструкцій складу правопорушення в інших галузях права [10, с. 25].

Склад – це опис діяння у законі. Опис ще не вчиненого, а тільки передбачуваного чи можливого діяння. Для такого опису використовуються лише юридично значущі ознаки, які характеризують діяння як правопорушення. Вони отримали назву конструктивних ознак. Так, склад адміністративного правопорушення становить собою сукупність головних, визначальних ознак, які виділені законодавцем як типові, необхідні і водночас достатні для притягнення особи до юридичної відповідальності [6, с. 25; 18, с. 138].

Чимало років стало стійкою традицією, що склад адміністративного правопорушення являє такі об'єктивні ознаки як об'єкт та об'єктивна сторона, а суб'єктивні ознаки являють суб'єктивна сторона та суб'єкт. Здійснюючи кваліфікацію конкретного адміністративного правопорушення, уповноваження державні органи розглядають в сукупності всі елементи складу правопорушення, де кожен з них потребує ретельної деталізації.

Конструкція будь-якого складу адміністративного правопорушення полягає у тому, що неможливо передбачити всі кваліфікуючі ознаки, а тільки ті які законодавством вважаються необхідними, характерними у конкретній статті КУпАП.

Будь-яка кваліфікація протиправного адміністративного діяння починається є об'єкта правопорушення. Об'єктом являється те на що спрямовується протиправне діяння, на ті суспільні відносини, які вибудовані у різній сфері життєдіяльності населення, відкриває його соціальний зміст.

Визначити конкретний об'єкт адміністративного правопорушення допомагає зміст статті 1 КУпАП, де сказано, що завданням Кодексу України про адміністративні правопорушення є охорона прав і свобод громадян, власності, конституційного ладу України, прав і законних інтересів підприємств, установ і організацій, встановленого правопорядку, зміцнення законності, запобігання правопорушенням, виховання громадян у дусі точного і неухильного додержання Конституції і законів України, поваги до прав, честі і гідності інших громадян, до правил співжиття, сумлінного виконання своїх обов'язків, відповідальності перед суспільством [5].

Крім того, один із способів визначити родовий об'єкт є аналіз глав КУпАП його Особливої частини.

Заслуговує на увагу позиція В.В. Сидоренка, що об'єкти адміністративного делікту дуже різноманітні, у них виявляються всі сторони буття громадян суспільства, тому єдиного об'єкта адміністративного делікту не існує, а поняття об'єкта охоплює все те, відносно чого суб'єкт вступає з ним у діалектичний зв'язок. Вважаємо більш правильним та обґрунтованим підхід про те, що в основі визначення об'єкта адміністративного правопорушення завжди є суспільні відносини, при цьому, такий об'єкт конкретизується нормою адміністративного законодавства, що регламентує відповідні відносини [17, с. 828-829].

Наступний елемент складу адміністративного правопорушення є об'єктивна сторона. Даний елемент складу правопорушення має суттєве. Об'єктивна сторона адміністративного правопорушення є зовнішнім вираженням протиправного діяння (дії чи бездіяльності), оскільки наприклад, у сфері запобігання корупції адміністративна практика свідчить, що є проблеми,

пов'язані з правильною кваліфікацією протиправних діянь, наслідком чого є порушення конституційних принципів законності та верховенства права. Об'єктивна сторона є головним фактором для встановлення об'єктивної істини по справі про адміністративне правопорушення. Про це можна стверджувати тим: що не є адміністративним правопорушенням, якщо відсутня зовнішня сторона діяння; протиправні діяння залишають своє відображення, тобто судом може бути встановлена картина адміністративного правопорушення, тому його факт стає доведеним; за допомогою об'єктивних ознак реально встановити суб'єктивні ознаки (суб'єктивну сторону діяння), оскільки вони взаємопов'язані [15, с. 55].

Об'єктивна сторона адміністративного правопорушення абсолютною більшістю вчених розуміється як система передбачених адміністративно-правовою нормою ознак, що характеризують зовнішню сторону проступку [3, с. 24]. До ознак об'єктивної сторони адміністративного правопорушення належать: діяння у формі дії або бездіяльності; шкідливі наслідки діяння, які іноді називають шкодою від посягання; причинний зв'язок між діянням та його наслідками [8, с. 12]. Але зміст об'єктивної сторони адміністративного правопорушення не вичерпується лише діянням і результатом, що настав, він може також відбиватись у низці ознак, до яких належать місце, час, спосіб, характер, знаряддя та засоби вчинення правопорушення. Юридична наука ці ознаки поділяє на обов'язкові та факультативні. Аналіз наукової літератури свідчить, що цілком справедливо до обов'язкових ознак об'єктивної сторони відносять діяння, оскільки без нього немає і адміністративного правопорушення [12, с. 39]. Слід погодитися і з тезою про те, що будь-який протиправний вплив вільного волевиявлення особи на охоронювані адміністративним законом соціальні цінності є комплексним процесом, що містить вчинюване діяння (дію, бездіяльність) та його суспільно небезпечні наслідки. Щодо факультативних ознак, то їх слід виявляти та враховувати в процесі розгляду кожного окремого адміністративного правопорушення, бо вони часто чинять суттєвий вплив на кваліфікацію діяння [19, с. 212.].

На думку професора В.І. Курила, велике практичне значення має поділ адміністративних правопорушень на постійні та перемінні. До постійних належать ознаки, які мають загальне визначення в законодавстві, теорії права та соціальній практиці (наприклад, «правопорушення»). До перемінних належать ознаки, зміст яких може досить часто змінюватися. Ці правила можуть встановлюватися, змінюватися, скасовуватись відповідними органами, що впливає на склад адміністративних деліктів [11, с. 169]. Наприклад, ст. 172-9-2 передбачає адміністративну відповідальність за порушення встановленої законодавством процедури та строків здійснення оцінки впливу на довкілля. Відповідно до ч. 6 ст. 9 Закону України «Про оцінку впливу на довкілля», передбачено, що висновок з оцінки впливу на довкілля надається суб'єкту господарювання безоплатно протягом 25 робочих днів із дня завершення громадського обговорення [13]. Цей строк може змінитися у вказаному Законі, тому необхідно обов'язково цей аспект враховувати під час кваліфікації корупційного адміністративного правопорушення [15, с. 56].

Суб'єктивна сторона адміністративного правопорушення не може існувати у його складі. Вона відображає психічне ставлення суб'єкта правопорушення до скоєного діяння у виді умислу або необережності. Цей елемент складу правопорушення містить такі ознаки як вина, мотив, ціль, а головним завданням цієї ознаки являється встановлення вини.

Суб'єктивна сторона наукою адміністративного права визначається як внутрішня сторона адміністративних правопорушень, що охоплює психічне ставлення особи до суспільно шкідливого діяння, котре нею вчиняється, і до його наслідків [4, с. 105].

Як зазначалося вище вина є обов'язковою умовою суб'єктивної сторони. До факультативних ознак відносяться мотив, мета, ціль. Головна сутність цих ознак полягає у тому, що необхідно доказати наявність умислу винної особи, а у матеріальних складах злочину необхідно довести, що наслідки є результатом умисного діяння.

Відповідно до статті 10 КУпАП – адміністративне правопорушення визнається вчиненим умисно, коли особа, яка його вчинила, усвідомлювала протиправний характер своєї дії чи бездіяльності, передбачала її шкідливі наслідки і бажала їх або свідомо допускала настання цих наслідків [5].

На прикладі порушення прав інтелектуальної власності відзначимо, що винна особа під час порушення права інтелектуальної власності усвідомлювала, що незаконно використовує об'єкти права інтелектуальної власності, привласнює авторство на них або в інший спосіб порушує право інтелектуальної власності, передбачала можливість завдання матеріальної шкоди та бажала або допускала такі наслідки [16, с. 165]. Вольовий зміст умислу з'ясовується через ставлення суб'єкта до суспільно шкідливого діяння, вчинюваного ним, а його інтелектуальний момент передбачає усвідомлення суб'єктом фактичного змісту вчинюваних ним дій, тобто усвідомлення суспільної шкідливості. Передбачення настання суспільно шкідливих наслідків означає уявлення винної особи, хоча б у загальних рисах, про шкоду, яку буде завдано її діяннями. Наприклад, при виготовленні контрафактної друкованої продукції винна особа може точно не знати, кому і в якому конкретно розмірі завдає шкоди. Існує необхідність умислу лише стосовно діяння, а до наслідків цього правопорушення суб'єкт може ставитися і необережно [12, с. 179-180].

Стаття 11 КУпАП регламентує, що адміністративне правопорушення визнається вчиненим з необережності, коли особа, яка його вчинила, передбачала можливість настання шкідливих наслідків своєї дії чи бездіяльності, але легковажно розраховувала на їх відвернення або не передбачала можливості настання таких наслідків, хоч повинна була і могла їх передбачити [5].

Уявимо приклад недбалості наступним чином, при перевищенні швидкості руху водій розраховує, що при його великому досвіді і малій інтенсивності руху він зможе відвернути створення аварійної ситуації, тобто передбачає можливість настання шкідливих наслідків, але водночас легковажно сподівається їх уникнути. Тому, якщо аварійна ситуація все ж виникає, водій повинен нести відповідальність за спричинену шкоду внаслідок самовпевненості. Якщо при вчиненні проступку правопорушник проявив недбалість, необережна вина

проявляється в тому, що порушник просто не задумується над тим, до чого можуть призвести вчинювані ним дії. Однак у будь-якому випадку для з'ясування того, в чому саме проявляється необережна вина правопорушника, необхідно встановити об'єктивні умови, в яких він перебував у момент вчинення правопорушення. Ще одним дискусійним питанням є те, що в багатьох випадках взагалі неможливо визначити форму вини в окремих складах адміністративних правопорушень. Наприклад, водій автомобіля відволікається і не помічає встановлений дорожній знак чи розмітку, внаслідок чого порушує правила дорожнього руху. У діях водія є ознаки складу адміністративного правопорушення, передбаченого КУпАП, однак очевидним є те, що в момент вчинення порушення правил дорожнього руху він не усвідомлював протиправного характеру свого діяння, оскільки був зайнятий, наприклад, розмовою з пасажиром, тобто про умисел йтися не може. Водночас визначення необережної форми вини вимагає оцінки ставлення порушника до наслідків вчиненого ним діяння, проте більшістю норм, які встановлюють відповідальність водіїв автотранспортних засобів (наприклад, ч. 2 ст. 122), наслідків в якості ознаки об'єктивної сторони не передбачено, а відтак необережна форма вини не може бути кваліфікована. Таким чином, в подібних ситуаціях вина водія відсутня як у формі умислу, так і у формі необережності [20, с. 169-170].

Таким чином, вина є відображенням поведінки людини. Органи уповноважені розглядати справи про адміністративні правопорушення встановлюють вину через протиправні діяння і при потребі через факультативні ознаки діяння.

Суб'єктом адміністративного правопорушення є особа, яка вчинила правопорушення шляхом виконання всіх визначених у межах складу проступку ознак та відповідає визначенням у конкретній адміністративно-деліктній нормі властивостям [6, с. 63].

Суб'єкт адміністративного правопорушення у загальному розумінні це винна, осудна особа, яка досягла віку 16 років, а також юридичні особи. Індивідуальність суб'єкта адміністративного правопорушення підкреслюють загальні та спеціальні ознаки.

До загальних ознак відносяться осудність та вік, то це свідчить про те, що особа може піддаватися адміністративній відповідальності. Вік особи зафіксовано у ст. 12 КУпАП, а питання осудності у ст. 20 КУпАП.

В окремих ситуаціях у нормах КУпАП вказано спеціальний статус особи правопорушника. Так, відповідно до ст. 166-12 КУпАП передбачено адміністративну відповідальність за порушення законодавства у сфері ліцензування видів господарської діяльності: не прийняття рішення, не оформлення, не видача (не надсилання) передбаченого законом документа органом ліцензування протягом встановленого законом строку; прийняття рішення, складання акта, видача розпорядження органом ліцензування, що не відповідає нормам законодавства у сфері ліцензування; невнесення в установлений законом строк до ліцензійного реєстру відомостей, обов'язкове внесення яких передбачено законодавством у сфері ліцензування; невиконання

органом ліцензування у передбачений законом строк розпорядження про усунення порушень законодавства у сфері ліцензування [5]. Ця та інші подібні ознаки підкреслюються для відмежування від іншого складу правопорушення.

Стосовно спеціальних ознак, то вони можуть вказувати на ознаки трудової діяльності, наприклад, ч. 1 ст. 41 КУпАП суб'єктом адміністративного правопорушення є особа, на яку покладено обов'язки з дотримання вимог законодавства про працю. Приклад службової діяльності є ст. 118-1 КУпАП, де суб'єктом є капітан судна, а у разі його відсутності судноводій.

У КУпАП передбачено інші ознаки суб'єкта, наприклад особи зазначені у ст. 15 КУпАП «Відповідальність військовослужбовців та інших осіб, на яких поширюється дія дисциплінарних статутів, за вчинення адміністративних правопорушень», у ст. 16 «Відповідальність іноземців і осіб без громадянства», ст. 34 «Обставини, що пом'якшують відповідальність за адміністративне правопорушення», ст. 35. «Обставини, що обтяжують відповідальність за адміністративне правопорушення». Ці обставини не мають значення для кваліфікації дій винної особи, але можуть вплинути на вид адміністративного стягнення та його розмір при альтернативних та відносно-визначених санкціях КУпАП.

Тобто, склад адміністративного правопорушення це структурно-логічна конструкція сукупності об'єктивних та суб'єктивних ознак на підставі яких встановлюється наявність або відсутність вини особи у скоєнні адміністративного правопорушення. Наявність цих ознак повинна бути достатньою та обов'язковою для кваліфікації протиправного діяння та подальшого притягнення до адміністративної відповідальності.

Список літератури

1. Адміністративне право України. Повний курс : підручник / В.В. Галунько, П.В. Діхтієвський, О.В. Кузьменко, С.Г. Стеценко та ін. Херсон : ОЛДІ-ПЛЮС, 2018. 446 с.
2. Адміністративне право: навч. посіб. для здобувачів вищ. освіти / Ю. П. Битяк та ін.; за заг. ред. д-ра юрид. наук, проф. В.М. Гаращука. Харків: Право, 2017. 172 с.
3. Белікова О.В. Юридичний склад адміністративного правопорушення / О.В. Белікова // Держава та регіони. Серія «Право» - № 3 (41)- 2013. - С. 22-28.
4. Задихайло О.А. Адміністративне право України (Загальна частина) : навчальний посібник. Харків : Право, 2019. 314 с.
5. Кодекс України про адміністративні правопорушення: Закон України № 07.12.1984, № 8073-X // (Відомості Верховної Ради Української РСР (ВВР) 1984, додаток до № 51, ст. 1122).
6. Колпаков В. К. Адміністративна відповідальність (адміністративно-деліктне право) : навч. посіб. / В. К. Колпаков. – К. : Юрінком Інтер, 2008. – 256 с.
7. Колпаков В.К. Адміністративна відповідальність (адміністративно-деліктне право): Навч. посіб. – К., 2008.

8. Колпаков В.К. Склад адміністративного проступку: лекція / В.К. Колпаков, В.В. Гордєєв; Чернів. нац. ун-т ім. Ю. Федьковича, Акад. суддів України. Чернівці: Чернів. нац. ун-т, 2011. 40 с.
9. Колпаков В.К., Кузьменко О.В. Адміністративне право України: Підручник— К.: Юрінком Інтер, 2003. - 544 с.
10. Комлик В. Склад правопорушення: теоретичні підходи та практичні виміри : автореф. дис. ... на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук : 12.00.01. Київ, 2017. 40 с.
11. Курило В.І. Адміністративні правочини у сільському господарстві України: сучасна парадигма : монографія / за заг. ред. В.К. Шкарупи. Київ : Магістр – XXI сторіччя, 2007. 312 с.
12. Макушев П.В., Хрідочкін А.В. Проблеми визначення суб'єктивних ознак складів адміністративних правопорушень у сфері інтелектуальної власності / П.В. Макушев // Право і суспільство. – № 4. – 2020. – С. 175-182.
13. Про оцінку впливу на довкілля : Закон України від 23 травня 2017 р. № 2059-VIII. Відомості Верховної Ради (ВВР). / Верховна Рада України. 2017. № 29. Ст. 315.
14. Самойлович А.А. Загальна характеристика складу корупційних правопорушень / А.А. Самойлович // Міжнародна науково-практична конференція: Пріоритетні напрями розвитку сучасної юридичної науки (Асоціація аспірантів-юристів, 20-21 вересня 2019р.). – Харків, 2019. – С. 50-52.
15. Самойлович А.А. Об'єктивна сторона корупційних адміністративних правопорушень / А.А. Самойлович // Вісник Ужгородського національного університету. Сер. Право. – 2019. – № 58, т. 1.– С. 54-57.
16. Світличний О.П. До питання встановлення адміністративної та кримінальної відповідальності юридичних осіб за порушення прав інтелектуальної власності. *Науковий вісник Національного університету біоресурсів і природокористування України. Серія : Право. 2014. Вип. 197 (1). С. 163–169.*
17. Сидоренко В.В. Об'єкти адміністративних проступків у сфері економічної діяльності / В.В. Сидоренко // Форум права. – № 2. – 2011. – С. 828-833.
18. Стрельченко О.Г. Специфіка проступку як складової частини адміністративного делікту / О.Г. Стрельченко // Право і суспільство. – № 3. – 2012. – С. 137-143.
19. Хрідочкін А.В. Об'єктивні ознаки складу адміністративного правопорушення у сфері інтелектуальної власності / А.В. Хрідочкін // Право і суспільство. – № 3. – 2018. – С. 210-216.
20. Ярова Р. В. Вина як ознака адміністративного проступку спеціальних суб'єктів – водіїв автотранспортних засобів / Р. В. Ярова // Часопис Київського університету права. - 2015. - № 3. - С. 168-172.

Actual priorities of modern science, education and practice

Scientific publications

Proceedings of the XXI International Scientific and Practical Conference

«Actual priorities of modern science, education and practice»,

Paris, France. 873 p.

(May 31 – 03 June, 2022)

UDC 01.1

ISBN – 979-8-88680-831-5

DOI – 10.46299/ISG.2022.1.21

Text Copyright © 2022 by the International Science Group (isg-konf.com).

Illustrations © 2022 by the International Science Group.

Cover design: International Science Group (isg-konf.com)©

Cover art: International Science Group (isg-konf.com)©

All rights reserved. Printed in the United States of America.

No part of this publication may be reproduced, distributed, or transmitted, in any form or by any means, or stored in a data base or retrieval system, without the prior written permission of the publisher.

The content and reliability of the articles are the responsibility of the authors. When using and borrowing materials reference to the publication is required. Collection of scientific articles published is the scientific and practical publication, which contains scientific articles of students, graduate students, Candidates and Doctors of Sciences, research workers and practitioners from Europe, Ukraine, Russia and from neighboring countries and beyond. The articles contain the study, reflecting the processes and changes in the structure of modern science. The collection of scientific articles is for students, postgraduate students, doctoral candidates, teachers, researchers, practitioners and people interested in the trends of modern science development.

The recommended citation for this publication is: Sărăcuț M., Tulpan M. Dangers of heights // Actual priorities of modern science, education and practice. Proceedings of the XXI International Scientific and Practical Conference. Paris, France. 2022. Pp. 41-42

URL: <https://isg-konf.com/actual-priorities-of-modern-science-education-and-practice-two/>